

[Valdemar Sørensen.]

merelsestrang; er et fyldt Forraadskammer af Fødemidler, bliver Skyggerne skarpe og uhyggelige mellem dem, der har Arbejdsfortjeneste til at købe sig mætte; og de andre, som maa undvære midt i Overflødigheden. Det er dette Problem, vi staaer over for i den Vinter, der kommer, og det er dette Problem, det nærværende Lovforslag skal løse, for saa vidt det drejer sig om Medlemmer af anerkendte Arbejdsløsheds-kasser.

Gregersen: Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger ved denne fornyede Behandling af Lovforslaget, Sagen blev jo gennemdrøftet her i Salen i Fjor. Jeg skal kun sige, at den Stilling, vi har i Aar, er den samme som den, vi indtog i Fjor. Vi understreger, at Lovforslaget ikke er et Forslag om at udvide Kredsen af de Mennesker her i vort Land, der skal have Understøttelse. De arbejdsløshedsforsikrede, der er faldet for de forskellige Bestemmelser, som udelukker fra Understøttelse, er jo hovedsagelig Mennesker, som er ude af Stand til at forsørge sig selv blot nogle faa Dage, de skal altsaa have Understøttelsen i alle Tilfælde, eftersom de i Henshold til Grundloven skal forsørges. Lovforslaget drejer sig saaledes ikke om Udvidelse af Kredsen af de understøttede, men kun om, under hvilke Former Understøttelsen skal falde, om den skal udbetales gennem Arbejdsløsheds-kasserne eller noteres som Kommunehjælp. Vi ønsker, saa længe det paa nogen Maade er muligt, at undgaa at føje Spot til Skade. Vi anser det indtil videre for ønskeligt, at den Understøttelse, som det offentlige alligevel hverken vil eller kan undslaa sig for at yde, udbetales, ikke som Kommunehjælp med eller uden Fattighjælps Virkning, men gennem Arbejdsløsheds-kasserne.

Der er i Dagbladene offentliggjort nogle Tal fra det københavnske Socialdirektorats Beretning, Tal, som ogsaa er fremdraget her i Tinget, og af hvilke det fremgaar, at en Trediedel af den københavnske Befolkning faar offentlig Understøttelse. Jeg drager det frem, fordi jeg finder, at de ofte fremførte Paastande, som følger med saadanne Oplysninger, om, at den sociale Lovgivning efterhaanden er blevet saa byrdefuld, at den tvinger Samfundet i Knæ, at man ikke i samme Omfang kan blive ved at give Understøttelse til arbejdsløse og andre trængende, savner enhver Berettigelse, saa længe man er i Stand til fra Samfundets Side at yde

Understøttelser af ganske anderledes Dimensioner til Personer, der ifølge deres Indtægt og deres sociale Stilling ikke kunde tænkes at komme til at berøre Socialreformen. Saa længe Samfundet har Raad til at yde Understøttelser til de mest begunstigede paa Samfundets økonomiske Rangstige, er det Hykleri at paastaa, at vi ikke har Raad til ogsaa at tage os af de fattige.

Nogle af de Blade, som har bragt og kommenteret disse Oplysninger om Understøttelsernes Omfang i København, har dog nøjedes med at føje den korte og knappe Bemærkning til, at det er Tal, der vækker til Eftertanke. Hvis disse Tal ikke vækker til anden Eftertanke, end at det er dyrt, saa er der jo ikke fremkommet noget nyt ved den Tænkning, det har vi vidst saa længe, men hvis de sociale Udgifter efterhaanden har naaet et saadant Omfang, at det inden for visse Kredse virkelig tvinger til at tænke, ikke over, hvilke Understøttelsesformer man skal foretrække, men over, hvordan man løser selve Erhvervsproblemet og hindrer Udelukkelse fra Arbejdet og Arbejdets Frugter, saa vil de stigende sociale Udgifter have gjort deres Nytte.

Efter de Udtalelser, der faldt forleden fra det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, eller rettere, efter de Udtalelser, der blev citeret som det ærede Medlems, har man jo altsaa ogsaa nu inden for Regeringskredse den Opfattelse, at man nu, hvis ikke Oppositionen ændrer sin Stilling, bør fremsætte de Forslag, som man mener er de rette, bør fremsætte Forslag, der virkelig gaar løs paa at løse Erhvervsproblemerne, og jeg maa vel gaa ud fra, at det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen kan staa inde for de Udtalelser, at han ved, hvad Regeringen tænker, og at han ikke har været klodset eller fummelfingret, at han har haft Lov til at sige det, han har sagt. Regeringen ved jo, hvad det er, det drejer sig om.

Socialdemokratiet har udsendt en Pjece, som hedder „Danmark for Folket“, og Danmark for Folket, det maa i alt Fald betyde Jorden for Folket, ellers vilde Udtrykket ikke have nogen Mening, og de Radikale ved det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen siger jo, at nu skal vi ind paa en virkelig Grundskyldlovgivning her i Landet. De Radikale førte her i København og over hele Landet deres Valgkampagne mod de indirekte Skatter, herunder vel ogsaa Toldskatterne og Beskyttelsesafgifterne. Det var for øvrigt den første Valgvittighed, man mødte her i København den Aften, da Valget